

AI Ak sa kohokoľvek rozumného spýtate, čo alebo kto je základom spoločnosti, väčšinou dostanete tú istú odpoveď: „Rodina.“

KE Aj dnešné Božie slovo ospevuje nádheru rodiny.

DI Odkiaľ sa však vzala rodina? My kresťania na to máme jednoduchú a predsa niekedy prekvapujúcu odpoveď. Pôvodcom a vzorom každej usporiadanej a funkčnej rodiny je Boh. Konkrétne Trojjediný Boh – Otec, Syn a Duch Svätý. Túto nadprirodzenú rodinu ešte dopĺňajú členovia prirodzenej rodiny sv. Jozef a svätá Mária. KKC 2207: „Rodina je prvotná bunka spoločenského života. Je prirodzeným spoločenstvom, v ktorom sú muž a žena povolání k darovaniu seba v láske a v darovaní života. Autorita, stálosť a životné vzťahy vnútri rodiny tvoria základy slobody, bezpečnosti a bratstva v rámci spoločnosti. Rodina je spoločenstvo, v ktorom si už od detstva možno osvojovať morálne hodnoty, začať uctievať Boha a správne užívať slobodu. Rodinný život je uvádzaním do života spoločnosti.“ V rodine sa viera má odovzdávať ďalej. Prvým krokom v živote viery má byť sviatosť krstu.

PAR Vysluhovateľ sa hneď na začiatku krstného obradu pýta rodičov: „Milí rodičia, žiadate krst pre svoje dieťa. Tým beriete na seba povinnosť vychovávať ho vo viere, aby potom zachovávalo Božie prikázania a milovalo Pána Boha a svojho blížneho, ako nás o tom poučil Kristus. Ste si vedomí tejto povinnosti?“ Počas obradu sviatosti manželstva sa celebrant pýta snúbencov: „Chcete si založiť rodinu. Pýtam sa vás pred Bohom a Cirkvou. Ste ochotní s láskou prijať deti ako dar Boží a vychovávať ich podľa Kristovho evanjelia a zákonov jeho Cirkvi?“ Odpovede na obe otázky všetci dobre poznáme. Aké sú? Veľmi jednoduché: „Áno“.

A teraz budem citovať biskupa Trstenského, ktorý vyhlásil toto: „Napriek už takmer tridsiatim piatim rokom slobodného vyučovania náboženstva, ohlasovania evanjelia a rôznych pastoračných aktivít, pribúda detí a mladých, ktorí otvorene priznávajú, že ich rodičia nepraktizujú a teda im ani neodovzdávajú vieru. Zabudli sme na domácu cirkev, teda na naše rodiny, kde sa o viere rozpráva, kde sa spolu modlí, číta Sväté písmo, prežíva cirkevný rok, slávi sa spoločne nedeľa ako Pánov deň. Je to možno aj preto, že táto základná bunka spoločnosti a cirkvi sa dnes rozpadáva. Máme medzery v rodinnej katechéze a potrebujeme ju dynamizovať. Prvým ohlasovateľom viery nie je pán farár alebo pani katechétko, ale otec a mama v rodine. Toto vnímam ako veľmi nájstojčivú výzvu.“

K tomuto pridám jeden osobný postreh. Určite si spomeniete, že keď som začal učiť deviatakov náboženstvo, tak som zistil, že z počtu skoro 40 len 4 pravidelne prichádzali v nedeľu ďakovať Bohu na Bohoslužbu. Vynára sa veľa otázok: „Prečo má kňaz robiť prípravu na prvé sväté prijímanie a birmovku, keď to pri sviatosti manželstva sľúbili snúbenci a pri sviatosti krstu

predsa tento sľub zopakovali ako manželia a rodičia? Prečo v tejto kriticknej situácii najprv nerobíme prípravu rodičov ako o tom hovorí biskup Trstenský, aby oni vedeli pripravovať svoje deti na sviatosťný život vo viere? Prečo má kňaz suplovať to, čo mu v pastorácii vlastne neprináleží? Prečo má od rodičov tu a tam znášať nevkusné poznámky, keď si oni neplnia svoje povinnosti a hádzu to na niekoho iného? Prečo sa príprava na birmovku sústreďuje len na katechézu, ale skoro úplne sa vynecháva praktický život Cirkvi: príprava na liturgiu, ministrovanie, zdobenie kostola, upratovanie kostola, účasť na liturgickom speve, návštevy starých a chorých, účasť na iných aktivitách farského spoločenstva? Prečo má kňaz robiť po každej nedeľnej omši „kňazskú autogramiádu“, podpisovanie, že kandidáti na sviatosť boli na omši, keď je to prvoradá zodpovednosť rodičov? Podobne so sviatosťou pokánia! Prečo sa lievikom snažíme do kandidátov natlačiť niečo, k čomu neboli vedení doma a úplne zanedbávame formáciu, výchovu v rodine a cirkvi? Okrem rodičov je treba sa pozrieť aj na celé farské spoločenstvo a jeho úlohu v príprave na sviatosť. V súčasnosti je veľa kňazov veľmi znepokojených podobne ako citovaný biskup Trstenský, že rodičia zanedbávajú mnoho vecí a zodpovednosť radi prepúšťajú niekomu inému.

MY Rada KBS pre rodinu povzbudzuje všetkých rodičov týmito slovami: „Rodičia sú mocou svojej duchovnej služby – výchove prostredníctvom svedectva svojich životov, **prvými hlásateľmi evanjelia pre svoje deti**. Ba čo viac, spoločná modlitba s deťmi, zasväcovanie sa spolu s nimi čítaním Božieho Slova a uvedením detí do dôverností Tela Kristovho prostredníctvom kresťanského zasvätenia, im umožňuje stať sa rodičmi v hlbšom slova zmysle. Jedna z oblastí, kde má rodina nezastupiteľnú úlohu je oblasť náboženskej výchovy, ktorá umožňuje rodine rásť ako „domácej cirkvi“. Náboženská výchova a katechéza detí robia z rodiny skutočný predmet evanjelizácie a apoštolátu v rámci Cirkvi.“

P. Jozef Kyselica povzbudzuje vo svojej knihe *Odovzdávať vieru v súčasnej spoločnosti*: „Vo farnosti nachádza spoločenstvo Cirkvi svoj bezprostredný a zjavný výraz. Odovzdávanie viery v rodine má v tomto osobitné miesto. V rodine deti prichádzajú na svet a tu sa prirodzeným spôsobom odovzdáva evanjeliové poslanstvo a život podľa neho. **Je to právo a povinnosť** oboch rodičov, nielen matiek, ako sa to stalo na Slovensku už priam tradíciou.“

ADE Ďakujme Bohu za dobré rodiny. Prosme a hľadajme spôsoby, aby sa aj v našej farnosti našli nové iniciatívy, ako obnovovať rodiny a skrze ne aj vieru cirkvi. Amen.